

14. Nítorí nàà ẹ tọ iyà wò nítorí pé ẹ ti gbàgbé ipàdé ojọ yín-in ti òní yíi, dájúdájú Àwa nàà sì ti gbé ọkàn kúrò laraa yín. Ẹ tọ iyàa gbére wò nítorí nnkan tí ẹ ti máa ń ẹ níṣé.

15. Àwọn tí wọn gba àwọn àmii Wa gbó ni àwọn tí wọn jẹ pé nígbà tí wọn bá fi (àwọn àmii Wa) ẹ irántí fún wọn, wọn á wó lulẹ ní ẹni tí ó foríkanlẹ, wọn yóò sì máa ẹ àfòmọ Olúwaa wọn pẹlúu síṣe ọpẹ fún Un, bẹẹ ni wọn kì í ẹ ìgbéraga.

16. Wọn ń fi ibùsùn-un wọn sílẹ (ní òru) láti máa ké pe Olúwaa wọn pẹlúu ibèrù àti irètí, wọn sì máa ń ná nínú un nnkan tí A pèsè fún wọn.

17. Kò sì sí ẹmí kan tí ó mọ nnkan tí (Allaahu) fi pamọ fún un nínú un nnkan tí ń ẹ ojú lóyìn gégé bí ẹsan fún isẹ tí wọn ẹ.

18. Njẹ ẹni tí ó jẹ olùgba (Allaahu) gbó lẹ dàbí oníwàkiwà bí? Wọn kò dọgba.

19. Sùgbón ní ti àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbó tí wọn sì ń ẹ àwọn isẹ rere, àwọn ni wọn ni ogbà-idèra, ibẹ ni ibùgbée wọn tí wọn yóò gúnlẹ sí nítorí nnkan (rere) tí wọn ti máa ń ẹ níṣé.

20. Sùgbón àwọn tí wọn jẹ oníwàkiwà, iná ni ààyè ibùgbée wọn. Igbàyòowù tí wọn bá fẹé jáde kúrò nìbẹ, wọn yóò dá wọn padà sínú un rẹ, wọn yóò sì sọ fún wọn pé: Ẹ tọ iyà iná wò, èyí tí ẹ ti máa ń pè níró.

21. Dájúdájú Àwa yóò fún wọn ni iyà kékeré (èyí tí ó súnmọ) tówò síwájú iyà tí ó tóbi (ní òrun), kí wọn le sẹrì padà.

22. Taa sì ni ẹni tí ó ẹ àbòsì ju ẹni tí wọn fi àwọn àmii Olúwaa rẹ ẹ irántí fún tí ó sì wáá kẹyìn sì i? Dájúdájú Àwa yóò gba ẹsan lára àwọn ọdaran (aláìgboràn).

23. Àti pé dájúdájú A ti fún Muusaa ní Ìwé-Mímọ naa, nítorí nàà má ẹ iyeméjì nípa bíbá A (Allaahu) padé. A sì ẹ Ìwé Mímọ nàà ní afínimọnà fún àwọn ọmọ Israa'iilu.

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْدِبُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَنُنذِرَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَن أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾